

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Εργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Κυριακή Ὁρθοδόξιας
2025
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων
Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς

Ἀριθμὸς τεύχους 43

Μάρτιος - Μάϊος 2025

«Στὸ ἓνα χέρι τὸ ξίφος καὶ στὸ ἄλλο τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας!...»

Θαῦμα Παναγίας Νικοποιοῦ

Βρισκόμαστε στήν περίοδο τῆς Μακεδονικῆς Δυναστείας καὶ συγκεκριμένα στήν ἐποχὴ τοῦ Βασιλείου Β΄...

Ἡ βασιλεία του χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν προσπάθεια νὰ ἀναχαιτιστεῖ ἡ μεγάλη ἄνodos τῶν Δυνατῶν, οἱ ὁποιοὶ συνεχῶς δημιουργοῦσαν τεράστια προβλήματα στὴ ρωμαϊκὴ κοινωνία, ὅπως τὴν καταδυνάστευση τοῦ ἀπλοῦ κόσμου μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν γαιῶν...

Τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα βρισκόταν στὰ ἀνατολικά θέματα τῆς αὐτοκρατορίας μὲ κύριο τὸ θέμα Ἀνατολικόν. **Οἱ** ἰσχυρὲς ἀριστοκρατικὲς οἰκογένειες τῶν Σκληρῶν καὶ τῶν Φωκάδων ἐποφθαλμοῦσαν τὸ ρωμαϊκὸ στέμμα.....

Δύο στρατηγοί, οἱ Βάρδας Σκληρὸς καὶ Βάρδας Φωκάς συνεργάστηκαν γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Βασιλείου Β΄... Αὐτοανακηρύσσονται αὐτοκράτορες καὶ ξεκινοῦν πόλεμο ἐναντίον του. Ἀρχικά, ἡ ἐξέγερση πέτυχε τὸν στόχο τῆς ἀπόσπασης μεγάλου μέρους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου καὶ ἐνίσχυσαν τὸ στρατεύμα τους...

Ἡ φιλοδοξία, ὅμως, τοῦ Φωκά μετετράπη σταδιακῶς σὲ ἔντονη ἐγωιστικὴ παράνοια. Τοῦτο ἐπέφερε τὴ σύλληψη καὶ φυλάκιση τοῦ ἔμπειρου συνεργοῦ Σκληροῦ καὶ τὴ διεκδίκηση τοῦ στέμματος ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο. Ὁ Αὐτοκράτωρ Βασίλειος Β΄ ἀκολούθησε τὸν ἐξεγερθέντα στρατὸ καὶ τὸν ἀνάγκασε σὲ μάχη ἔξωθεν τῶν τειχῶν τῆς Ἀβύδου. Ὁ Φωκάς, βλέποντας τὸν νεαρὸ Βασίλειο Β΄ ἔφιππο νὰ ἐπιθεωρεῖ τὸν στρατό, κυριεύθηκε ἀπὸ ἔντονη δίψα γιὰ προσωπικὴ δόξα καὶ ἀπόλυτη νίκη. Πρὶν, λοιπόν, τὴν ἔναρξη τῆς μάχης, προκάλεσε τὸν αὐτοκράτορα σὲ προσωπικὴ μονομαχία γιὰ τὴν τύχη τῆς αὐτοκρατορίας...

Ἐξερχόμενος ὁ Φωκάς μὲ τὸ ξίφος του ἀνέμενε τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ νεαρὸς Βασίλειος Β΄, διακατεχόμενος ἀπὸ μία ἰδιαίτερη πλέον ὠριμότητα, λόγῳ τῶν μεγάλων γεγονότων ποὺ βίωσε τὰ προηγούμενα ἔτη καὶ μὲ ἔντονη πίστη, ἐξῆλθε κρατῶντας στὸ ἓνα χέρι τὸ ξίφος καὶ στὸ ἄλλο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Άνεκαλύφθη ἐν ζωῇ προσωπογραφία του!

Μεγάλη, ἀρχαιολογικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐθνικῆς σημασίας, ἀνακάλυψις ἦλθε στὸ φῶς, ἀφοῦ Βυζαντινολόγος ἐνετόπισε τὴν μοναδική ἐν ζωῇ προσωπογραφία τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου ΙΑ΄ Παλαιολόγου, στὸ δεύτερο στρώμα τοιχογραφήσεως στὸ Καθολικὸ τῆς Παλαιᾶς Μονῆς Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας. Πορτραῖτα τοῦ τελευταίου Βασιλέως ὑφίστανται, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπανασχεδίαση, μετὰ ἀπὸ τὴν πάροδο δύο-τρι-

ῶν αἰῶνων, ὅπως διευκρίνησε ὁ βυζαντινολόγος, ποὺ ἀνεκάλυψε τὴν προσωπογραφία.

«**Εἶναι** ἀπόλυτα τεκμηριωμένο -ὑπεστήριξε ὁ ἀρχαιολόγος Δρ. Ἀναστασία Κουμούση, διευθύντρια τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Ἀχαΐας- σὲ συνδυασμὸ μὲ ἱστορικὲς πηγὲς καὶ τεχνοτροπικὰ κριτήρια, γιὰ τὸ στρώμα αὐτὸ χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ 15ου αἰῶνος».

Σχετικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ ΥΠΠΟ ἀπεκάλυψε τὴν εἴδηση γιὰ τὸ εὔρημα στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ὅπου διατηροῦνται δύο στρώματα τοιχογραφιῶν, ὑψηλῆς καλλιτεχνικῆς ποιότητος, τῶν ὕστερων βυζαντινῶν χρόνων, ποὺ ἀντανακλοῦν τὶς αἰσθητικὲς τάσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Συμφώνως μὲ τὸ Ὑπουργεῖο, στὴν τοιχογραφία ἀπεικονίζεται ἡ μορφή ἐνὸς ὠρίμου ἀνδρός, ποὺ φέρει αὐτοκρατορικὸ «διάδημα», ἥτοι πολυτελὴ λῶρο πάνω ἀπὸ τὸν ἀνοιχτόχρωμο σάκκο, διάλιθο στέμμα καὶ κρατεῖ σταυροφόρο σκῆπτρο. Ὁ χρυσοκέντητος πορφυρὸς τοῦ μανδύας διακοσμεῖται μὲ μέταλλα, στὰ ὁποῖα ἐγγράφονται δικέφαλοι ἀετοὶ μὲ στέμμα, ἀνάμεσα στὶς κεφαλές τους, διακριτικὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας τῶν Παλαιολόγων. Ἡ παρουσία τῶν δικέφαλων ἀετῶν στὸ ἔνδυμα τῆς μορφῆς, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὰ ὑπόλοιπα ἐμβλήματα, ἀποτελοῦσαν ἓνα εἰκονογραφημένο μήνυμα ποὺ ἐπέτρεπε στὸν θεατὴ νὰ ταυτοποιήσει ἀδιαμφισβήτητα τὸν ἄνδρα μὲ αὐτοκράτορα.

Ὁ αὐτοκράτωρ ποὺ ἀπεικονίζεται εἶναι ἱστορικὸ πρόσωπο καὶ ταυτίζεται μὲ τὸν Κωνσταντῖνο ΙΑ΄ Παλαιολόγο, ἀδελφὸ τῶν χορηγῶν τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς, τῶν Δεσποτῶν Δημήτριο καὶ Θωμᾶ. **Εἶναι** ἡ τελευταία χρονολογικὰ σωζόμενη προσωπο-

γραφία αὐτοκράτορος στὴν βυζαντινὴ μνημειακὴ ζωγραφικὴ καὶ τὸ μοναδικὸ πορτραῖτο τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, σύγχρονο μὲ τὴν σύντομη βασιλεία του, ἀπὸ τὶς 6 Ἰανουαρίου 1449 ἕως τὶς 29 Μαΐου 1453.

Ὅπως ἐνημερώνει ἀνακοίνωσις τοῦ ΥΠΠΟ, κατὰ τὶς ἐργασίες συντηρήσεώς τους, ἡ ἀρχαιολόγος Δρ. Ἀναστασία Κουμούση, διευθύντρια τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Ἀχαΐας, ἐνετόπισε στὸ δεύτερο στρώμα τοιχογραφήσεως, τὸ ὁποῖο, βάσει τεχνотροπικῶν κριτηρίων, χρονολογεῖται μὲ ἀσφάλεια στὰ μέσα τοῦ 15ου αἰῶνος τὴν μοναδικὴ προσωπογραφία τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου ΙΑ΄ Παλαιολόγου.

«Ὁ ζωγράφος πρέπει νὰ ἀπέδωσε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου ΙΑ΄ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἀπὸ ἰδία ἀντίληψη, δηλαδὴ τὸ πρότυπό του νὰ μὴν ἦταν ἓνα ἐπίσημο αὐτοκρατορικὸ πορτραῖτο, ὅπως συνηθίζοταν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας», ἐδήλωσε, μεταξὺ ἄλλων, ἡ ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ Λίνα Μενδώνη.

Τὸ πορτραῖτο δὲν εἶναι ἰδεαλιστικὸ ἢ τυποποιημένο, ἀλλὰ αὐθεντικὴ προσωπογραφία, ποὺ ἀποδίδει μὲ ἀκρίβεια τὰ φυσιολογικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τελευταίου βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος. **Εἶναι** μία μορφή γήινος, ἓνας ὥριμος ἄντρας, μὲ λεπτὸ πρόσωπο καὶ ἐξατομικευμένα χαρακτηριστικὰ, ποὺ ἀποπνέει ἡρεμία καὶ εὐγένεια. **Στὸν** Μυστρά, ἀπ' ὅπου πιθανότατα προήρχετο ὁ ζωγράφος ποὺ εἰκονογράφησε τὸ δεύτερο στρώμα τοῦ Καθολικοῦ, ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος εἶχε ζήσει πέντε χρόνια ὡς δεσπότης, πρὶν στεφθεῖ αὐτοκράτωρ.

Προσκυνηματική Έπίσκεψη στὰ Σεβάσματα τοῦ Μυστρά

Σάββατο Διακαινισήμου, 15η /28η Ἀπριλίου 2025

Σὲ κλίμα Πασχαλινῆς χαρᾶς καὶ μὲ θαυμάσιο ἀνοιξιὰτικο καιρὸ, πραγματοποιήθηκε, Χάριτι Θεοῦ καὶ μὲ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἡ προγραμματισμένη ἐφετινὴ Προσκυνηματικὴ «Ἐξόρμηση» τῆς «**Ε**νοριακῆς **Ε**στίας **Ε**ικονογραφίας», στὴν ἐνδοξη, ἀνάως ζωντανή, γιὰ τοὺς Ἑλληνας καὶ σταθερὰ διδάσκουσα μὲ μεγάλη αὐθεντία τοὺς ἀγιογράφους, φημισμένη Καστρο-πολιτεία τοῦ Μυστρά.

ΑΓΙΑ-ΣΟΦΙΑ

Άπεκαλύφθη τὸ μυστικὸ τοῦ τρούλλου Τῆς!

Πρώτες ὕλες ἀπὸ τὴν Ρόδο καὶ εἰδικὴ τεχνικὴ ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ συνεδυνάσθησαν γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν οἱ ὀπτοπλίνθοι στὸν σημερινό, δεῦτερο τρούλλο τῆς Ἀγίας Σοφίας, καθὼς ὁ πρῶτος κατέρρευσε ἀπὸ σεισμό!

Ὁ διδάσκαλος τῆς Ρόδου, πρῶην Γυμνασιάρχης Χ. Παπαχριστοδούλου, στὸ βιβλίο του, «Ἱστορία τῆς Ρόδου» (σ. 241) ἐπεσήμανε πρωῒμως, γιὰ τὴν κεραμουργία στὴν Ρόδο, ὅτι

«φημισμένα εἶναι τὰ πήλινα τοῦβλα τῆς

Ρόδου γιὰ τὴν στερεότητα καὶ ἐλαφρότητά τους. **Ἦ**ταν λευκὰ καὶ ζύγιζαν πέντε ροδίτικα ὅσο ἓνα ἄλλων τόπων. **Γι**’ αὐτὸ ὅταν ἔκτιζε ὁ Ἰουστινιανὸς τὴν Ἀγία Σοφία, λέει ὁ βυζαντινὸς χρονογράφος Γ. Κωδινός, τὰ τοῦβλα -βήσαλα- τοῦ τρούλλου τὰ παρήγγειλε στὴ Ρόδο (Γ. Κωδ. Ἐκδ. Weber, Bonn. 1843).» **Ὅ**πως κατεγράφη, ἀπέστειλε ὁ Ἰουστινιανὸς τὸν Κουβικουλάριον Τρωίλον, τὸν Ἐπαρχον Θεόδωρον καὶ τὸν Κυαίστορα Βασιλίδην στὴν νῆσο Ρόδο, νὰ κάνουν ἐκεῖ «βήσαλα μεγάλα, σπογγώδη καὶ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ὁ σταθμὸς πέντε βησάλων ἑνὸς βησάλου ἡμετέρου εὐρίσκεται.» **Σ**τὸ βιβλίο «Ἡ νῆσος Ρόδος» τῶν Ἐδουάρδου Μπιλιότι καὶ Ἀββᾶ Κοτρέ, 1881, μετάφρασις Μ. Μαλλιαράκη καὶ Σ. Καραβοκυροῦ, ἀναγράφεται στὴν σελίδα 209 πῶς «οἱ βυζαντινοὶ συγγραφεῖς ποιοῦνται μνεῖαν, περὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας λαλοῦντες, πλίνθων ἐν Ρόδῳ κατασκευασθέντων, δι’ ὧν ὠκοδομήθη ὁ μέγας θόλος τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ. **Ἦ**σαν λευκοὶ καὶ τοσοῦτον κοῦφοι (ἐλαφρεῖς) οἱ πλίνθοι οὗτοι, ὥστε δώδεκα ἐξ αὐτῶν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ βάρος ἑνὸς κοινοῦ πλίνθου ἄλλων τόπων. **Ἦ**σαν δὲ ἐκ μίγματος σχοινίων τετριμμένων, κόνεως κισσήρεος, ἀλεύρου καὶ ἄλλων εἰδῶν, ἅτινα ἀπέκτων μεγάλην σκληρότητα».

Ἐνδεικτικῶς, σὲ μελέτη του, ποὺ ἐδημοσιεύθη πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ ἔτη, ὁ Ἀθανάσιος Κοσσιώρης ἀναφέρει πῶς ὁ Ἀντώνης Βρατσάλης στὰ «Νιοχωρίτικα» ἔγραφε, ὅτι «οἱ πρωτομάστορες τῆς πόλης,

πού χτίζαν τὸ Μέγα Μοναστήρι, ὅταν φτάσαν στοὺς τρούλλους, δυσκολεύονταν νὰ τοὺς στεριώσουν καὶ νὰ τοὺς κάνουν στεγανούς, νὰ μὴ ραγίζουν. Ἀλόγῳ τοῦ μεγέθους τοῦ τρούλλου καὶ τοῦ βάρους τῶν τούβλων ποὺ χρησιμοποιοῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ κατασκευὴ ἦταν δύσκολος ἀπὸ πλευρᾶς στατικῆς, στεγανότητος καὶ ἀντοχῆς. **Πι'** αὐτὸ φέραν ροδίτικα κεραμότουβλα καὶ χῶμα ποὺ ἦταν ὀνομαστά ὑλικά καὶ συνταίριαξαν τοὺς μεγαλοπρεποὺς θόλους, στερεώνοντάς τους μὲ καλομαλαγμένο κουρασάνι, ποὺ ἦταν μίγμα ἀσβέστη μὲ ψιλοκοπανισμένο, ψημένο κεραμιδόχωμα ἀνάκατο μὲ γλιστερὴ μούργα τῶν λαδόμυλων.»

Αὐτὰ εἶχαν ἀναφερθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν καθηγήτρια τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου κ. Ἀντωνία Μοροπούλου κατόπιν πολυετοῦς ἐρεύνης ποὺ ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ τὰ πανεπιστήμια τοῦ Πρίνστον τῶν ΗΠΑ, τοῦ Μπογάζιτζι τῆς Τουρκίας καὶ ἀπὸ τὸ ΕΜΠ: **«Καταφέραμε μέσα ἀπὸ τὰ ὑλικά νὰ διαβάσουμε τὰ μυστικὰ τῶν βυζαντινῶν μαστόρων».** Τὴν μελέτη μὲ τίτλο «Ἡ ἐλληνικὴ συμβολὴ στὴ συντήρηση τῆς Ἀγίας Σοφίας» ἐξέδωσε ὁ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριό Ἑλλάδος. **Σὲ** πρότερο χρόνον καὶ ὁ ἱστορικὸς κ. Ι. Στεφανίδης σὲ βιβλίό του ἀνέφερε πὼς τὸ μυστικὸ γιὰ τὰ ὑλικά τοῦ τρούλλου εὐρίσκετο στὸ ὅτι «ἦσαν δὲ ἐκ μίγματος σχίνων τετριμμένων, κόνεως κισήρεως, ἀλεύρου καὶ ἄλλων εἰδῶν, ἅτινα ἀπέκτων μεγάλην σκληρότητα».

Οἱ ἀνακαλύψεις συμπεριελήφθησαν σὲ ἐπιστημονικὴ μελέτη ποὺ ἐδημοσιεύθη στὴν Journal of the American Ceramic Society γιὰ τὴν προέλευση καὶ τεχνολογία κεραμικῶν τῆς Ἀγίας Σοφίας στὴν Κωνσταντινούπολη!

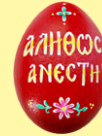

ΚΑΤΗ
ΧΗ
ΣΙΣ

ΠΟΛΙ
ΤΙ
ΣΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΗΝΙΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ * ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΡΑΚΗΣ κ' ΦΥΛΗΣ

Καλλικρατικός
Λημός Φυλής
Πνευματικών
Κέντρον
Ζεφυρίων

Λαμπρο-Ανοιτιάτικη Έκκλησιον

Συνδιοργάνωση
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
ὁ ΕΛΕΗΜΩΝ»
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κυριακή
τοῦ Θεοῦ

27.4.2025
6:30 π.μ.

Πασχαλινές
Ψαλλμοδαίες,
Λημοτικά καὶ παιδικὰ
Λαμπροανοιτιάτικα
Τραγούδια
καὶ Ποιήματα

Πασχαλινὸ Ὁδοιπορικὸ

Χοροαία
«Ἑλληνορθόδοξη
Κληρονομία»,
συνδιοργάνωση
παραοσιακῶν
ὀργανῶν

Η ασχήμια του προσώπου

(Μία προφητική ματιά στα γεγονότα της Εθνικής Πινακοθήκης)

Αν η αγάπη, ως απάρνηση του εαυτού μας, εκφράζει το μεγαλείο του ανθρώπινου προσώπου, ο εγωισμός φανερώνει την ασχήμια του.

Γιατί παραμορφώνει την εικόνα του Θεού, ό Όποιος θέλησε να δημιουργήσει τον άνθρωπο «καθώς εστιν» Εκείνος και να καθρεφτίζει έτσι τη δική Του ομορφιά.

Ο εγωκεντρικός άνθρωπος θέλει τους άλλους να ζουν για εκείνον, να εξυπηρετούν τις ανάγκες του, να είναι το κέντρο όλων. Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να εκφράζεται δυναμικά με απαίτηση, μπορεί όμως και να κρύβεται πίσω

από τη σιωπή, το θλιμμένο ύφος, τη λογική διεκδίκηση. Άλλωστε, ξέρουμε ότι ο άνθρωπος χρησιμοποιεί πολλούς μηχανισμούς, ενσυνείδητα ή ασυνείδητα, για να κάνει αυτό που θέλει.

Όμως, κι αν κάνει αυτό που θέλει, τελικά οι γύρω του δεν αναπαύονται! **Κι** έτσι ο ίδιος μένει μόνος, στη δική του μη-ανάπαυση. Κατά τον Ντοστογιέφσκυ, «**κόλαση είναι η αδυναμία του να αγαπάς**». Έτσι ο εγωκεντρικός άνθρωπος βιώνει τη δική του κόλαση από τώρα, κι ας νοιώθει την ικανοποίηση που προέρχεται από το «να κάνει αυτό που θέλει».

Χρειάζεται να επισημάνω και μια άλλη εγωκεντρική αντίληψη, καλυμμένη πίσω από την «εκκλησιαστική ζωή». Είναι αυτή, που χρησιμοποιείται η λειτουργική ζωή, η προσευχή, η πνευματική γενικά ζωή, όχι για να καταλήξουμε στην «ενότητα της πίστεως» και την κοινωνία της αγάπης με τους αδελφούς μας, αλλά για να «σώσουμε την ψυχή μας», με μια έννοια έντονου ενδιαφέροντος για το «εμόν» κι όχι το «ημέτερον» (δηλ. το δικό μου κι όχι το δικό μας). Είναι η εγωκεντρική αντίληψη της

εκκλησίας, αντίθετη με τη διδασκαλία του Χριστού που θέλησε να δημιουργήσει Εκκλησία κι όχι Θρησκεία, ως δυνατότητα ενότητας ουσιαστικής με το Θεό και μεταξύ μας.

Ο εγωκεντρισμός, ως ύπουλη και θανατηφόρα ασθένεια, απομονώνει, συνθλίβει, μαράζώνει και διαλύει την ανθρωπινή ύπαρξη, σε αντίθεση με την αγάπη που την αναδεικνύει και την ολοκληρώνει.

Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να πει πως είναι εντελώς ξένος από αυτή την πνευματική ασθένεια, αν δεν περάσει «θλίψεις και οδύνες ως τικτούσης», αν δεν έλθει η Χάρις του Θεού κι αν δεν περάσουν χρόνια, ώστε να κατακτήσει μέσα του την εν Χριστώ ζωή, την αγάπη του Θεού. Όμως, δεν είναι σημαντικό να ξέρουμε την αλήθεια για τον εαυτό μας και να μην ζούμε με ψευδαισθήσεις; **Αν ο εγωκεντρισμός είναι η κόλασή μας και η αγάπη ο παράδεισος, δεν αξίζει να το παλέψουμε;**

Η Εκκλησία, με τους αγίους Πατέρες μας, μας δείχνει τον τρόπο της θεραπείας: η παραίτηση από το θέλημά μας, δηλαδή η υπακοή ως «εκκοπή του ιδίου θελήματος», η επίκληση της θείας βοήθειας, η τήρηση των εντολών του Χριστού στην καθημερινή ζωή. Σταδιακά και ουσιαστικά, θα μεταβαίνουμε από το σκοτάδι του εγωισμού μας στο φώς της αγάπης και η χαρά ως πληρότητα ζωής – κι όχι απλά ικανοποίηση – θα γεμίζει την ύπαρξή μας.

Τότε, οι γύρω μας θα αναπαύονται κοντά μας, θα νιώθουν «ευρυχωρία κι όχι στενοχώρια» και εμείς θα αναπαυόμαστε με τον εαυτό μας, γιατί **θα ζει μέσα μας ο Χριστός κι όχι ο ταλαίπωρος άσχημος εαυτός μας**, και θα καταλαβαίνουμε αυτό που γράφει ο Απόστολος Παύλος προς το τέλος της ζωής του «ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός». **Αμήν!**

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας, δείχνοντας τὸ μεγαλεῖο τοῦ χαρακτήρα του. Ὁ Φωκᾶς κάλπασε πρὸς τὸν Βασίλειο Β΄. Τότε συνέβη κάτι ἀπρόσμενο καὶ θαυμαστό, τὸ ὁποῖο ἀκόμα καὶ οἱ πηγές δυσκολεύονται νὰ ἐρμηνεύσουν. Ὁ Φωκᾶς πρὶν φτάσει στὸν αὐτοκράτορα ὑπέστη ἐγκεφαλικὸ καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογό του ἐκδημῶντας σχεδὸν στιγμιαία. Ἡ εἰκόνα τοῦ νεκροῦ στασιαστῆ ἀπέναντι ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν ἱερὴ Εἰκόνα θεωρήθηκε θεία βούληση τῆς ἀναίμακτης νίκης τοῦ Βασιλείου Β΄ ἀπέναντι στὴν ἀριστοκρατία...

Ἡ ἱστορικὴ καὶ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας θὰ ἀποκτήσει τὸ ὄνομα «Παναγία ἡ Νικοποιοῦς», δείχνοντας τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, ποὺ δὲν ἐγκαταλείπει τὴν κτίση καὶ τὸν λαό Του... ◻

Ο Ἅ
ΓΩΣΙ
ΠΑΤΡ
ΟΣΟ Ἅ
ΓΙΑ
ΓΩ
Ν

Ἅγιοι Ἀπόστολοι
Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος
(μνήμη: 29η Ἀπριλίου)

Συλλογικὴ
ἀγιογράφηση
τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ μας!...

Εὐχαριστοῦμε
πολὺ
ὄσους/ες
συμμετέχουν!...

Η ΧΑΡΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

1. Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή.
Δικαιούμαι να υπάρξω.

2. Δικαιούμαι να μεγαλώσω
σε έναν κόσμο
χωρίς βία και φτώχεια.

3. Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο
που σέβεται και προστατεύει
το φυσικό περιβάλλον.

4. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση
στον ευλογημένο κόσμο της γνώσης.

5. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο
και χώρο για να παίξω.

6. Δικαιούμαι να μάθω τι είναι καλό
για την ψυχική και τη σωματική μου υγεία.

7. Δικαιούμαι να περνάω αρκετό
χρόνο με τους γονείς μου.

8. Δικαιούμαι να ζήσω με αθωότητα
και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.

9. Δικαιούμαι να ζήσω σε μια κοινωνία
που προστατεύει
τα προσωπικά μου δεδομένα.

10. Δικαιούμαι έναν κόσμο
ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό.
Έναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσω
αύριο τα δικά μου παιδιά.

Εἰκονολογικὸ Σεμινάριο «Στὶς πηγὲς τῆς Τσεχικῆς Ὁρθοδοξίας»

Παρασκευή, 19 Ἀπριλίου/2 Μαΐου - Κυριακή, 21 Ἀπριλίου/4 Μαΐου 2025

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Χριστοῦ μας,
μὲ τὴν εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας
κ. Κυπριανοῦ καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας
στὴν Τσεχία Μητροπολίτου κ. Κλήμεντος, πραγματοποιήθηκε,
στὴν φιλόξενη κωμόπολη τῆς Τσεχίας Boscovice, ἄλλο ἓνα τριήμερο
εἰκονολογικὸ Σεμινάριο, τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἐπιτυχημένα
ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξων Τσέχων «**ORTHODOXIA CHRISTIANA**»
καὶ ἐπιμελήθηκε τετραμελὴς ὁμάδα τῆς «**Ε**στίας» μας.
Θέμα του ὁ παλαιότερος ἴσως Ἅγιος τῆς Τσεχίας:
ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Τσεχίας ἐρημίτης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Περίοδος 2024 - 2025

Ίερές Είκόνες Ψηφιαωτὰ - Ζυλόγλυπτα

Παρουσία - Μαρτυρία

Ἔναρξη - Ἀγιασμός

Παρασκευή, 27η Ἰουνίου 2025, 8 μ.μ.

Ὁρες λειτουργίας

- Σάββατο, 8 - 10:30 μ.μ.
- Κυριακή, 10:30 - 12 π.μ. καὶ 8 - 10:30 μ.μ.

Στὴν Αἴθουσα τῆς Ἑστίας

Λ. Φυλῆς 18, Δημοτικὴ Ἐνότητα Φυλῆς

- Διάρκεια: μέχρι Κυριακή, 3 Αὐγούστου 2025